

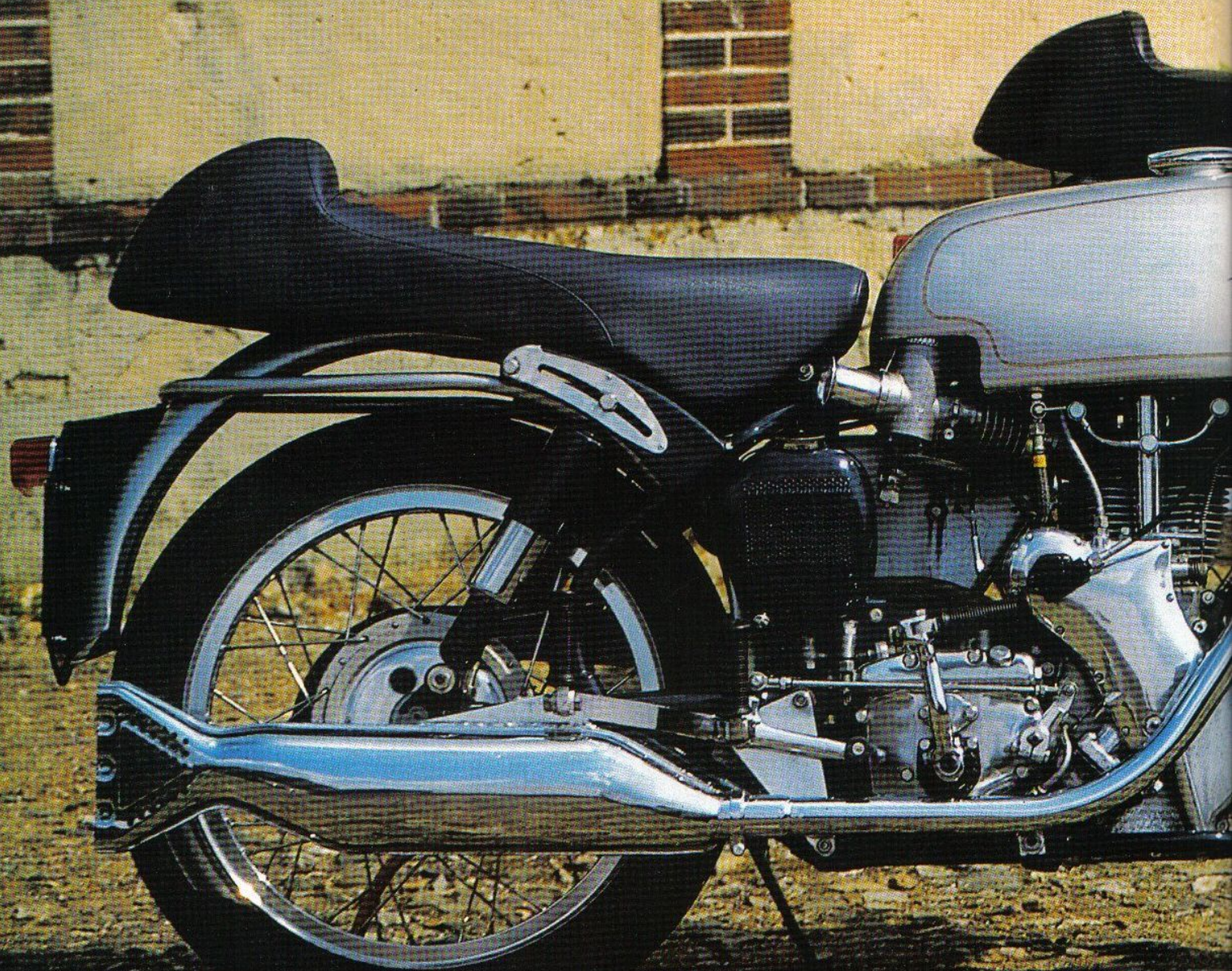
Brits ijzer i

Tekst & foto's: Bart Ezendam

Atelier CHATONHINE

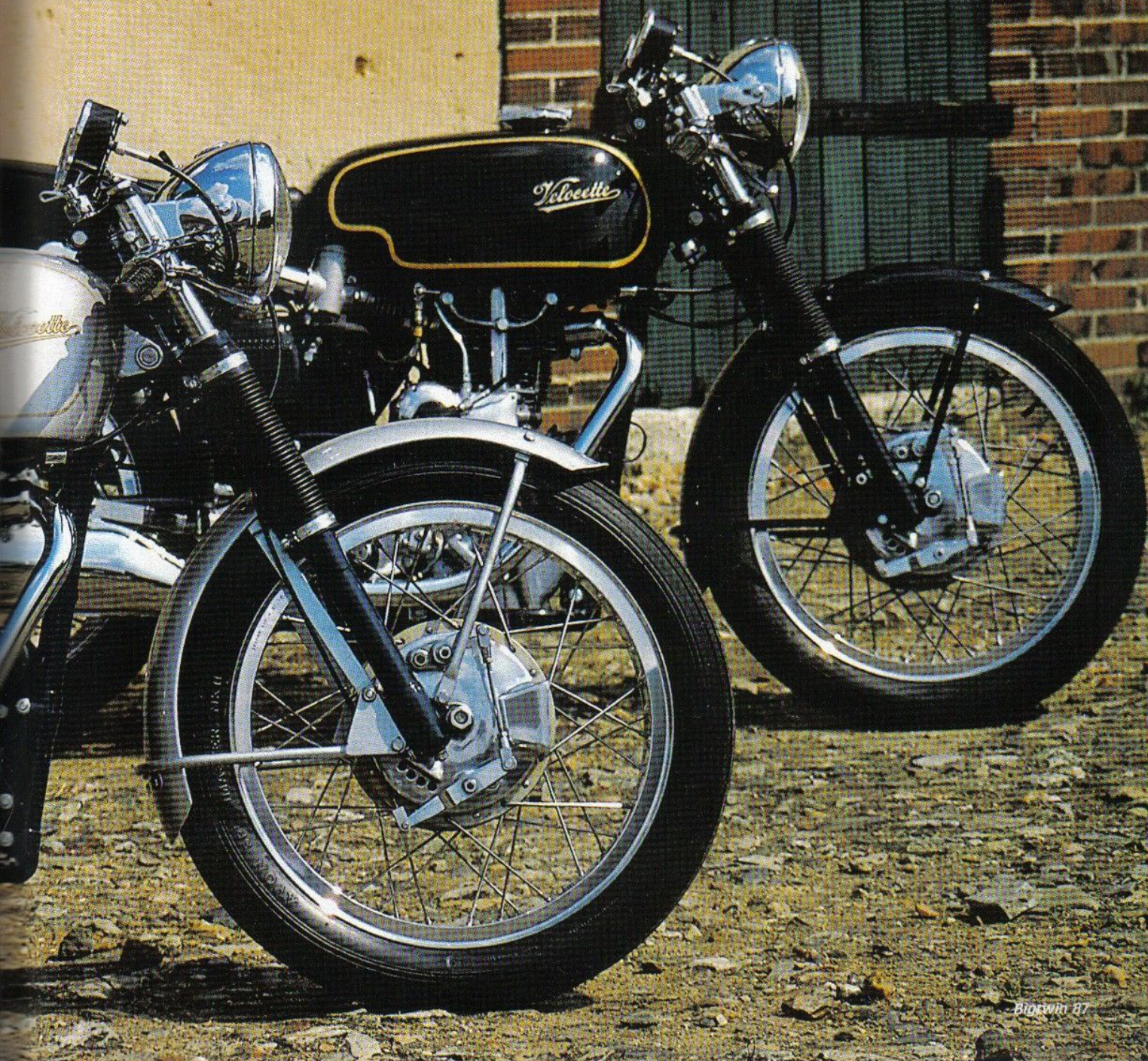
28 300 OUERRAY
37.32.92.58

Bigtwin 86

n Frankrijk

De Fransen staan er om bekend dat ze behoorlijk chauvinistisch zijn en accepteren alleen 'Fabriqué en France'. Toch zijn er Fransen die zich hiervan distantieren en zich vergrijpen aan buitenlands fabrikaat. Roland Chatokhine is er zo een. Samen met zijn zoon runt hij in Ouerray een werkplaats, waarin alleen Brits ijzer naar binnen mag. Een verhaal over een familie die gek is van Engelse motoren met als extra een rit op een Velocette Clubman en een Norton Domi-racer replica.

Enige tijd geleden kwam ik in Frankrijk een gestrande Triumph Bonneville rijder tegen die op weg was naar het atelier (werkplaats) van Roland Chatokhine. Hij raadde mij beslist aan daar eens een kijkje te nemen. De heer Chatokhine schijnt een schat aan klassiek Brits ijzer te bezitten en heeft bovendien last van gouden handjes. Eigenlijk was ik onderweg naar mijn ouders, die in Frankrijk wonen, maar mijn nieuwsgierigheid won het van de extra driehonderd kilometer omrijden. Bij aankomst te Ouerray, 5 km van Chartres in de richting van Le Mans, was ik blij met deze beslissing. Het meest mooie en zeldzame spul staat daar, zowel van hemzelf als van klanten die daar het sleutelwerk graag laten doen. Of gestrand zijn... Mocht je klassiek Engels rijden en last hebben van vreselijke pech, op doortocht door La Douce France kan je op dit adres in ieder geval terecht.

GESCHIEDENIS CHATOKHINE

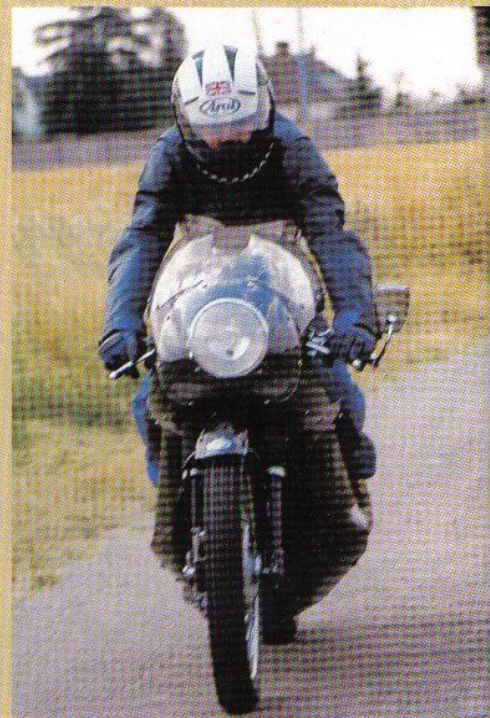
Het is behoorlijk warm als ik mijn fiets parkeer op de court van de familie Chatokhine. Hun residentie is een soort van herenboerderij met een binnenplaats, gigantische schuren en volop ruimte. Roland loopt rustig op me af, hoort dat ik voor motorbladen schrijf en bied me meteen een Guinness aan. In gebroken Frans (mijnerzijds) en pidgin Engels (zijnerzijds) communiceren wij tijdens het interview. Op zich geeft dat niets, want motorrijders spreken over het algemeen kats dezelfde taal. Roland zegt zelf dat 'ie niets kan behalve sleutelen aan en restaureren van motorfietsen. Ook het drinken van Ales en Stout gaat hem zeer goed af, ondanks dat Lauw Engels bier nou niet bepaald populair

stek, heeft echter wel 25 jaar sleutelervaring. Als je het over een allround motorfanaat wil hebben, dan komt deze man zeker in aanmerking. Hij heeft aan vrijwel alle takken van motorsport deelgenomen: trial, motorcross, wegrace enzovoorts. En altijd op vette eenpipers of brullende twins van Engelse makelij. Opvallend is trouwens zijn voorliefde voor Velocette. Een merk dat in Frankrijk altijd een hoge populariteit genoot door de goede kwaliteit en het racy image. Nog opvallender is dat de hele familie Chatokhine (afgezien van moeders) motorgek is. Zoonlief (Frank) doet aan trials en wegraces op klassiek Brits, dochter Laurence doet het op een Ducati Mostro 600, onderwijl vader en zoon Chatokhine op de geliefde Velo's rijden. Verder bezit Roland niet eens een B-rijbewijs, hij gebruikt voor reizen en boodschappen een BSA Spitfire uit 1968 met Steib zijspan. Over boodschappen gesproken: de combinatie heeft inmiddels 400.000 kilometers gelopen! Het motorblok heeft hij 50.000 kilometers geleden nog gereviseerd! Engels onbetrouwbaar? BSA Beats Big...

ALLADINS CAVE OF BEAUTIFUL BIKES

Roland had vanwege de hitte niet veel zin om te sleutelen maar wilde mij dolgraag zijn tweewielers en werkplaats laten zien. 'Dus jij bent gek op Engels? Loop dan maar even mee, ik denk dat je wel een dagje zoek bent.' Daar was dus geen woord van overdreven, de schuurdeuren zwaaiden opzij en mijn mond zakte open. Een fietsje of 50 tot 60 en het ene exemplaar is nog zeldzamer dan wel mooier gerestaureerd dan de andere. Laten we beginnen met Velocette, dat merk heeft

ooit een productieracer gebouwd, een eencilinder 500 viertakt, de Venom Thruxton. Volgens mijn gegevens zijn daar in totaal 1100 stuks van gemaakt. Bij hem staan daar gewoon 4 exemplaren in verschillende kleurstellingen en uitvoeringen mooi te wezen. 'En wat is dat daar in die dozen, Roland?' 'Da's een vijfde, moet ik nog restaureren...' Aan de overkant van het kanaal pleegt men rustig een moord voor zo'n icoon uit de motorschiedenis. Naast de Velocettes stond er zoveel fraais dat de foto's tot de lievelings-tweewielers van de familie Chatokhine beperkt zijn.

is in Frankrijk. Deze Fransman is zeer excentriek en bovendien wars van chauvinisme. In 1972 is 'ie begonnen als mecanicien en sindsdien wil hij niets anders meer. Opvallend is dat hij alleen maar aan klassieke Engelse motoren sleutelt. Andere fietsen raakt hij niet aan en staan ook niet bij/tussen de enorme voorraad aanwezige tweewielers. Hij zit pas sinds een jaar of 7 op de huidige

Bigtwin 88

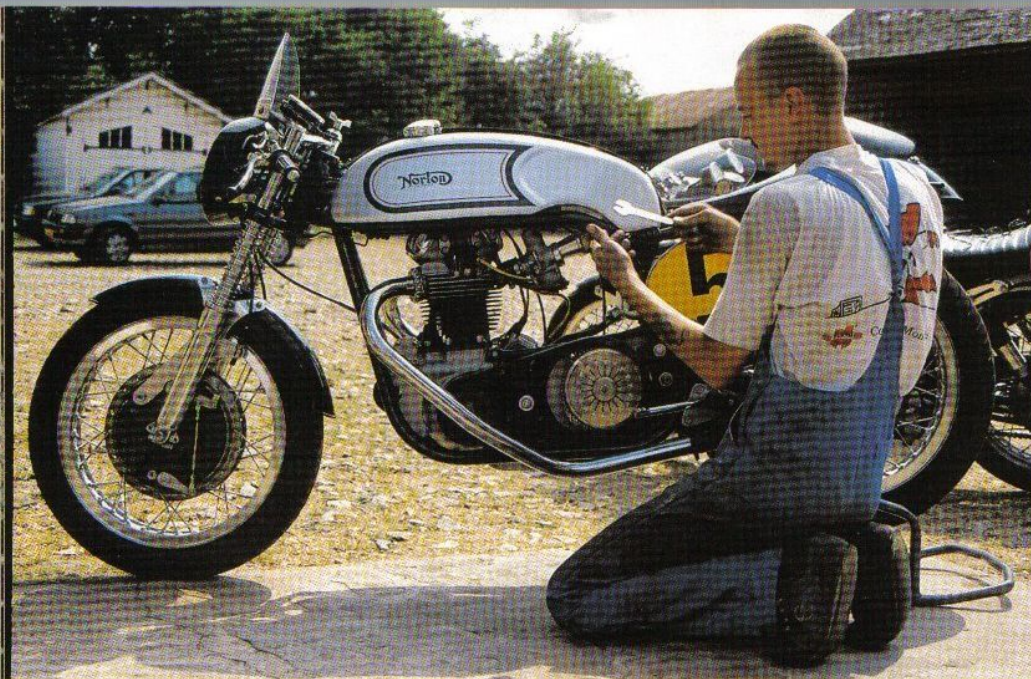
RIJDEN OP VELOCETTES EN ANDER ONGERIEF

Nou had ik jullie al verteld dat de schat aan motoren haast te groot was. Even een opsomming voor de liefhebbers: Triumph Daytona, Norton 650 SS, Ariel HT trialfietsen, Cotton Telstar racer, Velocettes enzovoorts, enzovoorts. Toch moest er een keus gemaakt worden uit motoren om te rijden. Dat werd dus een Velocette! Ik moet jullie bekennen dat een Velo Thruxton een droomfiets van mij is, maar daar mocht ik helaas niet op plaatsnemen. Een ritje op een Velocette Venom Clubman was echter zo geboekt! Ook niet verkeerd... De fransosen,

vader en zoon, waren bang dat uw schrijver de productieracer niet de baas kon. Ben daar verder maar niet op ingegaan. Da'k al Engels rijd sinds mijn 7e levensjaar heb ik ze maar niet medegeleed. De Velocette Clubman moet worden gestart: kleplichter intrekken, vlotteren, kickstarter tegen de compressie aan en dan een reuzekick geven. De fiets start direct en produceert meteen een van mijn favoriete top tien geluiden: een zeer relaxed en hard 'thump, thump, thumph'-sound klinkt niet mis te verstaan uit de karakteristieke vissenstaartuitlaat. We gaan rijden, Pa Chatokhine op zijn favo BSA met span, zoonlief op een Velo Thruxton met kuip

en ondergetekende met de Velo Clubman. Op de Franse boerenwegen blijkt dat dikke pret. Je kan hier wegens weinig verkeersdeelnemers nog onbeschoft hardgaan en dat deden wij dus ook. Zo'n BSA Spitfire met span blijkt trouwens verrassend snel. De Velo stelde niet teleur: hij voelt eigenlijk aan als een moderne eenpitter, weinig tot geen trillingen, een top van 165 is makkelijk haalbaar, de bak blijkt als een mes door de boter te schakelen, de wegligging is perfect en de twin-leading shoe voorrem doet het voor die tijd zeker niet slecht. Om jullie van een voorbeeld te dienen: een tijdje heb ik rondgestuurd op een Yamaha SRX 600 eenpitter, dit

TECHNISCHE GEGEVENS

Domi-Racer

Motor: boring x slag: 66 x 72,6 mm

Compressie: 11:1

Cilinderinhoud: 497 cc

Vermogen: 55 pk bij 8.000 tpm

Frame: dubbelwieg Norton Domi-racer replica in 531 Reynolds buis

Voorvork: Roadholder met Manx balhoofdplaten

Voorwiel: alu Akront 18 inch, 2 inch breed met

Avon raceband

Voorrem: 230 mm Ceriani trommel met 4-leading shoe

Achterwiel: alu Akront 18 inch, 3 inch breed met

Avon raceband

Achterrem: alu Triumph naaf,

trommel met single leading shoe

Versnellingsbak: Manx 4-bak met droge koppeling

Overbrenging: primair ketting, secundair ketting

Extra's: uit één stuk gesmede Nourish krukas, geflowde

'big valve' kop, twee Amal 30 mm concentric cards,

speciale race-magneetonsteking en uitlaatsysteem,

nokkenas in naaldrollagers, etc, etc.

is een getuned replica van de jaren zestig eenpitter cafe-racers uit Engeland. De Velo clubman doet daar gewoon niet voor onder, ongelooflijk. Hoe graag zou ik niet een Velo Thruxton proberen. Roland is daar trouwens bezig een Thruxton tot ware racer te transformeren middels een getuned blok, Norton voorvork (the world's best roadholder) en Seeley magnesium remmen. De desbetreffende fiets mag ik berijden! U hoort nog van ons.

NORTON DOMI-RACER REPLICA

Het mooiste heb ik uiteraard voor het laatste bewaard: op de boerenwegen in de omgeving mocht een ritje worden gemaakt op een heuse Domi-racer replica. Domi-racer? Da's de opvolger van de wereldberoemde eenpitter Norton Manx racer. Het betreft een staande twin met 360 graden krukas die lager, lichter en qua acceleratie sneller was dan de fameuze eencilinder. De replica van Chatokhine is gebaseerd op het fabrieksmodel met enige moderne aanpassingen en een Italiaanse voorrem. Overigens werd de fabrieks Domi in 1961 3e tijdens de Classic Manx Grand Prix met ene Tom Phillips in het zadel. Een Australiër, die teleurgesteld was dat hij geen tweede werd. Nu zegt dat niets maar toendertijd was een 'productietwin' met stoterstangen die over de 160 km/u het Island of Man lapte, een enorme prestatie. De replica van Chatokhine is opgebouwd met het beste van het beste, qua ruwe grondstoffen. Het frame is een exacte replica van het frame van de fabrieksracer, de voorvork is een standaard roadholder met 'Manx' kroonplaten, achter Hagon schokbrekers, het blok is een tot op het bot getuned 88SS (500 cc. productie Norton twin) en de fiets is verder opgebouwd als een pure '61 replica met uitzondering van een volle kuip: 'Kan ik niet

zien waar ik rijd.' En de standaard Norton paint. (De 61er fabrieksfiets deed het met louter gepolijst aluminium i.p.v. zilver met zwarte en rode biezen en het fabriekslogo op benzine- en olietank).

Okee, rijden dus. Ik voel me net Geoffrey Duke als de machine door de Chatokhines voor mij gestart wordt. Wat een sound... Daar moet je bij zijn. De motor klinkt als twee gekoppelde eenpitters wat natuurlijk klopt door de krukasopstelling. Verzekering? Race-overall? Bende gek! Leren broek, T-shirt en pothelm. 'Je mag rustig tot 8.000 toeren gaan maar as je 'em kapotmaakt breek ik jou!' Toch moest en zou ik rijden. Wat een belevenis, beste lezer. De fiets produceert ongeveer 55 PeeKaas aan de krukas volgens Roland (zo'n 50 P.K. lijkt mij redelijker) en weegt 125 K.G. droog. Hedentendage zijn dat eerder zelige waarden, maar de Norton loopt er niks minder hard om. Zelfs met een vierbak en belt-drive is de acceleratie enorm en bij zo'n laag

gewicht en frontaal oppervlak blijkt de topsnelheid twee paar pampers mee te brengen. Tweehonderd is makkelijk haalbaar voor de fiets, maar de rijder vond het wel best in T-shirt en leren boks. De fiets trilt voor een Britse twin bijna niet en d'r zit echt gang in. Deze motor met zijn fabuleuze gang, wegligging, en remmen als ankers, is te koop. Dat vanwege de Velo racer die Roland op het moment aan het opbouwen is. Roland: 'Hij moet wel weg, maar voor minder dan f 25.000,- gaat 'ie niet de deur uit, daarvoor is hij te speciaal!' Ondertussen: de heer Chatokhine heeft vrijwel alle slijtagegevoelige onderdelen van BSA, Triumph en Norton in het schap liggen. Dus mocht u met uw Britse Klassieker enige averij oplopen op uw doortocht door Frankrijk volgt hier het adres:

Atelier Chatokhine, pere & fils
5. Rue du Chateau D' Eau,
28300 Ourray, France
Tel. 0033- (0) 2 37 329258

